

afgøre ved en folkeafstemning, og jeg accepterer det resultat, der kommer ud af den. Jeg siger bare, at hvis jeg var polak, ville jeg arbejde meget energisk for et nej, for et ja vil efter min bedømmelse ikke være til gavn for ret mange mennesker i Polen og f.eks. ikke for de landmænd, som vil blive kastet ud af deres gårde.

Det er ikke sådan, at Polen kan vælge, om Polen vil have undtagelser, ligesom Danmark har det; det er en misforståelse. Polen kan muligvis få overgangsordninger, men det er noget helt andet, vil jeg sige til hr. Claus Larsen-Jensen.

Overgangsordninger er sådan noget, som Sverige har med hensyn til euroen. De skal være med i euroen, tidspunktet er udsat, men de skal altså være med, så det er en overgangsordning. Nej, en undtagelse betyder, at man står uden for på det pågældende punkt og gør det lige så længe, man selv vil; det er noget helt, helt andet. Og den mulighed, det, jeg kalder ægte fleksibilitet, bliver ikke tilbudt de østeuropæiske lande med det nuværende forhandlingsgrundlag. Det er også svar til hr. Frank Dahlgaard.

Jo, jeg må sige til hr. Frank Dahlgaard, at vi bliver nødt til at sætte tempoet ned, og det kan godt være, at det vil blive misbrugt af nogle, det er jeg såmænd ikke i tvivl om, men hvis Nice-traktaten bliver vedtaget, vil de store lande bruge det forstærkede samarbejde til at køre videre, så vil de hurtigtsejlende skibe efterlade de langsomme, og der vil ikke længere være tale om en samlet europæiske konvoj. De langsomste vil blive efterladt uden brændstof, drivende rundt på havet.

Det synes jeg er et ulykkeligt resultat; det vil føre til en tredeling af Europa, kernelandene i Euroland, som vil køre alle deres skatteharmoniseringer, og hvad de ellers har planer om inden for det forstærkede samarbejde, de nordeuropæiske lande, hvor befolkningerne forhåbentlig og sandsynligvis vil sige, at det vil vi da i hvert fald ikke være med i. Det vil jeg tro vil gælde den danske befolkning, hvis den ellers får lov til at tage stilling til det, og den britiske og den svenske. Så Europa brækker over i øst-vest og i nord-syd, i tre dele, og så vil der uden for det være nogle lande som f.eks. Ukraine, som bliver ladet helt udenfor, som slet ikke engang indbydes til forhandlinger.

Det er ikke klogt, det er virkelig ikke klogt. Men den europæiske arkitektur – jeg kan godt se, at fra Berlin og Paris vil man have en masse magt, og man vil kunne kontrollere, hvad der foregår i Europa osv., osv. Javel, der kan jeg da

godt se, at den model, hvor man lagdelers Europa og lagdelers indflydelsen, kan der måske være noget tiltalende i disse to hovedstæder, men for alle os andre kan jeg da kun se problemer.

Og derfor vil jeg sige til hr. Frank Dahlgaard: Jamen det kan godt tænkes, at der vil være ganske motiver hos nogle, det vil jeg bestemt ikke udelukke, men jeg kan ikke se anden udvej, for hvis man gennemfører et projekt som det her, uden at befolkningerne er med, så går det jo endegyldigt på et eller andet tidspunkt helt galt.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Så er der fire korte bemærkninger igen: Hr. Claus Larsen-Jensen, fru Elisabeth Arnold, hr. Frank Dahlgaard og hr. Jann Sjursen i nævnte rækkefølge.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Hr. Keld Albrechtsen: Vil Enhedslisten anbefale Polens og de øvrige ansøgerlandes befolkninger at stemme nej ved de folkeafstemninger, de skal have, når de er under optagelse? Hvordan vil Enhedslisten så hele Europa? Er målet reelt ikke, at Enhedslisten ønsker, at man skal have EU-samarbejdet til at gå i opløsning?

Er alternativet så ikke, at så overlader vi det til stormagterne og deres indbyrdes rivalisering at komme til at bestemme udviklingens retning i Europa, og ikke det, vi i øvrigt har opnået med stemmevægte og alt, hvad der fører med, at vi faktisk kan sidde i de samme rum og diskutere, få et civiliseret og demokratisk samarbejde, som også giver en overvægt til de små lande i de fælles beslutningsprocesser?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg kan forstå, at hr. Keld Albrechtsen ville sætte mange kræfter ind på at fraråde især polakkerne at stemme ja til EU, fordi der ville være mange grupper i Polen, som ville blive ramt af det her medlemskab.

Men altså polakkerne kan jo også se fjernsyn og kan jo også se, hvad der foregår i Vesteuropa og i de nuværende EU-lande, og alle ansøgerlandene har i øvrigt mulighed for at rejse og blive udvekslet og handle med EU-landene. Og de kan jo se, hvordan det går her i EU-landene, og de kan konstatere ved at kigge i tabelværker og se på tilgængeligt materiale, at samtlige EU-medlemslande har haft kolossale velstandsstig-